

वृत्त्वा¹, ल्यपि-निर्वर्त्य,^A ²हस्तवर्त वर्तयन्, ³वर्तिः, ⁴वर्तनिः वर्तनी,
⁵वर्तिका, ⁶वर्त्म, ⁷वृत्रः; इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति ।
 (1630) “ वृत्त वरणे ” (IV-दिवादिः-1160. सक. सेट्. आत्म.) वृत्तादिः ।
 ‘केचित् पूर्वत्र वाग्रहणमस्यादि पठित्वा (कृत्वा) ‘वावृत्त वरणे’ इत्याहुः’
 इति धा. का. व्याख्या (2-60) । अन्यत्सर्वं पूर्वधातौ (1591) द्रष्टव्यम् ।
 धातुवृत्तौ ‘वृत्त —’ इत्येव उक्तम् । ‘वरणे इयनि वृत्त्येत्’ इति देवः पपाठेति
 पुरुषकार (श्लो. 131) वचनादुच्चीयते । सांप्रतं देवे पाठागमभ्रंशान्नोपलभ्यते ।
 वर्तकः-र्तिका, वर्तकः-र्तिका, विवर्तिषकः-षिका, वरीवृत्तकः-तिका;
 वर्तिता-त्री, वर्तयिता-त्री, विवर्तिषिता-त्री, वरीवृत्तिता-त्री;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकपर्षतिवत् (1054) ज्ञेयानि ।
⁸वृत्तम्, निष्ठायाम्-वृत्तः वृत्तवान्, क्यपि-⁹वृत्त्यम्, ¹⁰वृत्त्वा-वर्तित्वा^B, इमानि
 रूपाण्यधिकानि इति विशेषः ।

1. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः । तेन रूपद्वयं बोध्यम् ।
2. ण्यन्तादस्मात् ‘हस्ते वर्त्तिग्रहोः’ (3-4-39) इति हस्तवाचिनि करणे उपपदे
 णमुल् । हस्तवर्त वर्तयन्, हस्तेन वर्तयन् । एवं करवर्त्तम्, इत्यादि च ।
3. ‘हृषिशिहृवृत्ति—’ (द. उ. 1-47) इति इन्प्रत्ययः । वर्तते वृत्त्यते वा वर्त्तिः-
 द्रव्यम्, चेलवेष्टनं दीपाङ्गं च ।
4. ‘वृत्तेः’ (द. उ. 1-6) इति अनिप्रत्यये रूपमेवम् । वर्तन्तेऽनेनेति वर्त्तनिः=
 मार्गः । ‘स्तोत्रे वर्त्तनिः, उच्छादित्वात् (6-1-160) अन्तोदात्तः’ इति
 श्वेतवनवासी । वर्तनी इति तु ल्युङन्तात् स्त्रियां टित्वेन ङीप् बोध्यम् ।
 वर्तनी एकरपी ।
5. ‘वृत्तेस्तिक्त्’ (द. उ. 3-28) इति तिकन्प्रत्ययः । वर्त्तिका=पक्षिजातिः ।
 ‘वर्त्तिका=व्याख्याग्रन्थविशेषः, शकुनिविशेषश्च’ इति श्वेतवनवासी ।
 वर्त्तिकैव वर्त्तिकम् ।
6. औणादिके (द. उ. 6-73) मनिन्प्रत्यये रूपमेवम् । ‘भूतेऽपि दृश्यन्ते’ (3-3-2)
 इति भूतेऽयं प्रत्ययः । वृत्तं तत् इति वर्त्म पन्थाः, इतिवृत्तं च ।
7. औणादिके (द. उ. 8-31) रक्प्रत्यये रूपमेवम् । वृत्रः=दानवः, वायुश्च ।
8. धातोर्हृदित्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात् निष्ठायाम्, ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15)
 इतीदृप्रतिषेधः ।
9. ‘ऋदुपधात्—’ (3-1-110) इति क्यप्प्रत्ययः ।
10. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः । तेन रूपद्वयं बोध्यम् ।

A. ‘तस्य निर्वर्त्य कर्तव्यं सुग्रीवो राघवाज्ञया ।’ भ. का. 6-145.

B. ‘निकुञ्जे तस्य वर्त्तित्वा रम्ये प्रक्षेदिताः परम् ।’ भ. का. 7-103.